

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa G. W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „P.(...)” w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 26 września 2007 r.,

sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 czerwca 2007 r. powód, wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania, stwierdził, iż „w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na ustaleniu kryteriów uznania danej przedwstępnej umowy jako spełniającej wymogi art. 391 § 1 k.c. co do konkretyzacji budynku, w którym miały być wykonane roboty sanitarno - elektryczne oraz ustalenia sposobu obliczania wynagrodzenia, w sytuacji gdy umowa odwołuje się z jednej strony do pozwolenia na budowę, a z drugiej do powszechnie stosowanego cennika publikowanego w wydawnictwie S.(...); nadto, skarga jest oczywiście uzasadniona biorąc pod uwagę, że zaskarżony wyrok oparty został w części na ustaleniach nie znajdujących swojego uzasadnienia w materiale dowodowym zebranym w sprawie.”

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 września 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną, jako niespełniającą wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3, ze względu na brak zagadnienia prawnego oraz brak argumentów dotyczących oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3, skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie tego wniosku, które powinno obejmować wyodrębnioną juretryczną argumentację przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka rzeczywiście w danej sprawie zachodzi. W sprawie niniejszej skarżący powołał się na istnienie zagadnienia prawnego. Powinien zatem skonkretyzować to zagadnienie, to znaczy - przedstawić argumenty przemawiające na rzecz różnych wniosków lub wątpliwości i jakich, a przy tym adekwatnych do realiów rozpoznawanej sprawy. Wymaganiom tym nie czynią zadość stwierdzenia zawarte w skardze kasacyjnej, gdyż nie zawierają one argumentów uzasadniających możliwość różnej interpretacji art. 391 § 1 k.c. pod kątem przyjęcia kiedy – z uwagi na stopień konkretyzacji przedmiotu – umowa spełnia warunki umowy przedwstępnej. W istocie kwestia wskazywana przez skarżącego stanowi pytanie o zasadność stanowiska sądu w rozpoznawanej sprawie co nie może być uznane za sformułowanie zagadnienia prawnego.

Z tego względu należy podzielić pogląd Sądu Apelacyjnego wyrażony w zaskarżonym postanowieniu, że skarga kasacyjna powoda nie wskazuje na istnienie zagadnienia prawnego.

Skarga kasacyjna również nie jest oczywiście uzasadniona.

W wypadku, gdy skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą, w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywista” zasadność skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75) oraz w jakim sensie ma służyć podważeniu ustaleń zaskarżonego wyroku. Skarga kasacyjna powoda, ograniczająca się w analizowanym zakresie do zacytowanych stwierdzeń, nie zawiera wymaganego uzasadnienia, a ponadto, poddaje w wątpliwość ustalenia Sądu Apelacyjnego oparte na twierdzeniach samego powoda i nie poddające się zarzutom kasacyjnym - art. 398³ § 3 k.p.c.

Brak w skardze kasacyjnej uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej (398⁶ § 2 k.p.c.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).